

De Nobili, (единъ отъ авторитѣ на La questione agraria e la emigrazione in Calabria, ведно съ Truffi и Lori, ed. Barbera), рѣзко се произнася срѣщу емиграцията, посочвайки съ данни на ржка нейнитѣ пагубни ефекти: запустели земи; увеличени надници, които не могат да се платятъ отъ дребнитѣ собственици — изпадане на послѣднитѣ въ мизерия⁴ изчезването имъ.

Едритѣ собственици обръщатъ тѣй дезертиранитѣ земи въ паша и се връщатъ къмъ екстенсивното земледѣлие, къмъ латифундитѣ (каквото бѣха спахилъцитѣ въ Турция прѣди 1839 г). Но което е по-важно, изпадналитѣ въ мизерия дребни собственици ставатъ агенти на емиграцията, т. е. прѣгръщатъ каузата на собственото си опростаяване. Това е една цвѣтуща „индустрия“ съ която се печели отъ 10 до 20 лева за всѣки емигрантъ. Емиграционнитѣ агенти наводняватъ страната като скакалци. Нѣкои отъ тѣхъ вършатъ тая търговия на едро: събиратъ и издѣйствуватъ паспорти, чрѣзъ които каратъ да емигриратъ прѣстѣпни типове които отиватъ въ Съединенитѣ Щати и безчестятъ италианското име. Много често самитѣ бирници, лихвари и дори директора на Популярната Банка сж такива агенти“.

За De Nobili увеличенитѣ надници не сж признакъ на благодѣнствие, защото цѣлия животъ е заскѣпналъ. Истина е, че чрѣзъ емиграцията сж намалѣли убийствата (по простата *физическа* причина че се намалява населението), но за това пѣкъ сж увеличени прѣстѣпленията противъ „добритѣ нрави“ (прѣлюбодѣйствието, помятането, двуженството и т. н.). А при това, нарастнали сж болѣститѣ: сифилисъ, алкохолизмъ, охтика и т. н.

Депутата Villari въ прѣдговора на споменатата погорѣ книга ето какъ резюмира коментирането си върху изслѣдванията на своитѣ трима ученика: „графъ De Nobili, слѣдъ като е проучилъ злото и доброто отъ емиграцията въ Калабрия, заключава: отъ тоя синтетически